

IN DE SCHIJNWERPER

Marieke Bloem: 'Het creëren van een tuin vind ik het leukst'

Marieke Bloem-Harrewijne (59) woont met haar man Rob (54), boxer Dexter en kat Boefie op woonark Plexat op Kerkbuurt 46a. 'Aan het einde van het steegje tussen 42 en 48 ga je door het landhek'. In haar prachtige tuin staat een groot hok met vijf krielkipjes.

Wat doe je voor werk?

De laatste vijf jaar rij ik als chauffeur op een bus van Connexion. We rijden voor Heliomare en voor stichting Odion mensen met een geestelijke en lichamelijke beperking naar hun dagbesteding. Het scholierenvervoer houdt na de zomervakantie op. Ik werk gemiddeld zo'n 15 à 20 uur per week, van 7.30 tot 17 uur. Van 11 tot 13.30 ben ik vrij. Dan ga ik een eind met Dexter lopen. Mijn busje staat bij de Grote Kerk, naast de Groene Koets. Je kunt bij Connexion geen vast contract krijgen. Zo heb ik in twee jaar tijd twee keer drie contracten gehad. Het is heel frustrerend om er een half jaar tussenuit te moeten. Ik heb een hoop verdrietige mensen om mij heen gehad toen ik weer

'Frustrerend om weer weg te moeten'

eens afscheid moest nemen. Tussentijds heb ik toen kindjes voor Babino in Westerkoog per stint (bakfiets) vervoerd. En ik hielp twee ochtenden bij Dynamica op de opvang voor kleine kinderen. Maar rijden op dat busje is gewoon ontzettend leuk om te doen. Wij rijden voor Odion ook voor de Zonnehoeke in Krommenie en Watermerk in Wormerveer. Daar zitten mensen met een geestelijke en vaak ook lichamelijke beperking. Sinds de gemeente over de financiën gaat, is het er voor ons nog beroerder op geworden. Ouders hebben een handtekeningactie gehouden en ook Odion heeft mails naar Connexion gestuurd, maar heeft met hoger hand te maken.

Wat voor werk deed je hiervoor?

Ik ben eigenlijk bloembindster. De mavo Zaandijk heb ik niet gehaald en ben toen overstapt naar de lagere land- en tuinbouwschool in Alkmaar. Ik wilde in de aanleg en onderhoud van tuinen, maar switchte over naar de bloemsierkunst. Dat werk heb ik jaren gedaan. Ik heb heel wat bloemenzaken gezien. Mijn moeder werd in 1994 ziek en na een akkefietje met mijn baas heb ik toen ontslag genomen. Rob en ik zijn in dat jaar ook getrouwd. Ik heb toen nog wel hier en daar wat gewerkt, maar echt in loondienst ben ik niet meer geweest. Voor Rob en mij was dat geen punt; we hadden het goed samen. Ik heb nooit een uitkering gehad. Toen we Dexter tien jaar geleden kregen heb ik veel tijd in hem gestoken.

Wat doet Rob voor werk?

Hij is internationaal vrachtwagenchauffeur. Hij

is alleen in de weekenden thuis, soms zelfs twee weken van huis. Even heeft hij alleen binnenland gedaan, maar op een gegeven moment kriebelde het weer en ging hij weer internationale ritten doen.

Hoe ben je aan deze woonark gekomen?

Ik heb hier met mijn ouders gewoond. Ik ben geboren op het Weiver. Mijn ouders woonden toen bij opa Harrewijne in. Toen mijn zusje Renée werd geboren zijn we naar een huurwoning op J.J. Allanstraat 155 gegaan. Mijn ouders hebben later dit stuk grond gekocht om er aanvankelijk alleen een moestuin te beginnen. Ze moesten het helemaal ontginnen, omdat Dirk Havik hier kippen had gehouden en het verder een 'varkenslandje' was. Behalve een kippenschuur stonden er overal brandnetels. Ze mochten hier geen huis laten bouwen, maar een woonark mocht wel. In 1969

keek je helemaal tot de spoorbaan aan toe. Ik heb toen nog een jaar op de nieuwe Noorderschool gezeten, die inmiddels alweer gesloopt is. Toen de

Coop ging uitbreiden zouden we tegen een blinde muur aankijken en dat wilden mijn ouders natuurlijk niet. We zijn toen meer naar de Burg. Vijlbriefstraat verplaatst. In 2002 ging mijn vader (Henk Harrewijne) naar Lambert Melisz en toen hebben we de boot opnieuw op laten bouwen. Hij ligt vastgezogen in de bagger. Alleen met een flinke storm gaat de lamp een beetje heen en weer.

Ben je altijd thuis blijven wonen?

Nee, nee. Ik heb op mezelf gewoond. Eerst een jaar tegenover de Bullekerk in Zaandam. Ik werkte in een natuurwinkeltje en daarboven werden kamers verhuurd. Toen kwam er hier boven de Vivo, waar later woningstofferder Boot kwam, een woning vrij en daar heb ik twintig jaar gewoond. Eerst tweeënhalve jaar met mijn vriendin Marga Voogd en eigenlijk meteen daarna kwam Rob bij mij wonen.

Waar heb je Rob leren kennen?

Hij komt uit Oostknolendam. Ik werkte in de Westzijde en op hoogte van de Botenmakerstraat zat de Prijzenkra-

ker, een winkeltje in stereoapparatuur. Het was daar een soort instuif, waar veel mensen achter in de winkel bij een koffieautomaat samenkwamen. Rob z'n broer werkte daar en Rob kwam daar ook buurten. Ik was toen 25 en hij 20. Hij zat toen in het laatste jaar van de mts, en daarna moest hij in dienst.

Tuinieren is echt een passie van je, hè?

Jazeker. Vooral het creëren doe ik heel graag, het onderhoud is minder leuk. Je bent dicht bij de grond, dicht bij de aarde. Het is heel ontspannen. Ze zeggen tegenwoordig 'je hoofd leegmaken', maar eigenlijk doe je dat niet, want je bent constant dingen aan het bedenken en doen. Het combineren van planten qua vorm en bloeiwijze vind ik heel leuk. Een jaar of wat heb ik in De Kwaker en A3 in Assendelft een tuincursus gegeven. Ook doe ik al zes jaar mee met de Open Tuinendag van Groei en Bloei. In het voor- en najaar is er voor de liefhebbers een stekkendag bij Han Tuinman; een ruilmarkt voor stekkie's.

Gaan jullie nog op vakantie?

We hebben een boot, maar Dexter (10) kan niet goed meer in- en uitstappen. Ze weegt 40 kg, dus dat is wel een probleem. Maar aan de andere kant: we zijn nooit van die planners, en hier thuis zitten we in de zomermaanden heerlijk. We kunnen met deze overkapping zelfs met regen buiten zitten.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Dat je tevreden bent. Er zijn zoveel mensen die altijd maar meer en meer willen. Als iemand na een weekje vakantie terugkomt en zegt dat het veel te kort was, dan gaan mijn haren overeind staan. Geniet van die week. Al ga je een weekend weg. Maar dat uit ik ook niet altijd tegen iedereen natuurlijk. Geniet van wat je hebt. Gezondheid is ook belangrijk, maar dat heb je niet altijd zelf in de hand. Tevredenheid, daar kun je zelf aan werken.

Marijke van der Pol

